

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce **I. K. M. K.**, zastoupeného Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Praha 4, Kloknerova 2212/10, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2006, č. j. OAM-1129/LE-05-05-2006, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 49 Az 57/2006, o námitce podjatosti soudkyně Krajského soudu v Praze JUDr. Dalily Marečkové,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Praze JUDr. Dalila Marečková **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 49 Az 57/2006.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou ze dne 25. 9. 2006 domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí Ministerstva vnitra, kterým byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany. Při ústním jednání u Krajského soudu v Praze v dané věci dne 2. 11. 2006 byl přítomný tlumočník předsedkyní senátu vyzván, aby přeložil podání žalobce ze dne 1. 11. 2001, č. j. 49 Az 57/2006-25, založené v příslušném soudním spisu. Z překladu tohoto podání pak mimo jiné vyplynulo, že žalobce vznesl námitku „podjatosti soudu“. Tuto svoji námitku odůvodnil zejména tím, že od neznámých osob ubytovaných ve stejném uprchlickém zařízení zjistil, že soud vydal v jeho věci rozhodnutí předem, tedy ještě před jednáním; jména neznámých osob žalobce nechtěl sdělit. Z toho důvodu žalobce pochybuje o nepodjatosti soudu a soudce, který jeho věc projednává. Podjatost soudu spatřuje žalobce také v tom, že mu bylo znemožněno shromáždit důkazy, které mu mohou podle jeho názoru v dané věci pomoci.

Soudkyně JUDr. Dalila Marečková v úředním záznamu ze dne 22. 11. 2006, č. j. 49 Az 57/2006-33, k této námitce podjatosti sdělila, že nemá žádný vztah k účastníkům řízení ani k projednávané věci.

Věc byla dne 27. 11. 2006 předložena k rozhodnutí o námitce podjatosti Nejvyššímu správnímu soudu, který tuto námitku neshledal jako důvodnou; o věci uvážil následovně:

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též s. ř. s.), jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník řízení nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží.

Nejvyšší správní soud musel nejprve vyjasnit, vůči kterým soudcům konkrétně žalobce námitku podjatosti podal. Jak totiž vyplývá ze shora citovaného ustanovení § 8 odst. 5 s. ř. s., námitku podjatosti lze podat pouze proti konkrétním osobám (v tomto případě soudcům) a nikoliv vůči soudu jako celku. Daná věc byla v souladu s rozvrhem práce Krajského soudu v Praze pro rok 2006 přidělena JUDr. Dalile Marečkové, jako specializovanému samosoudci úseku správního soudnictví; pouze tato soudkyně tedy danou věc projednává a bude ji rozhodovat, proto se Nejvyšší správní soud dále zabýval pouze námitkou podjatosti vůči uvedené soudkyni. Jak již ostatně tento soud konstatoval ve svém usnesení ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005-34 (www.nssoud.cz), „*vznese-li účastník námitku podjatosti soudců určitého soudu a přitom je již zřejmé, kterému soudci (soudcům) je či bude věc přidělena, je účelné se zabývat otázkou podjatosti jiných než těchto soudců jen za předpokladu, že u nich bude shledán důvod k vyloučení ...*“; ke zkoumání podjatosti ostatních soudců Krajského soudu v Praze v dané věci tedy nebyl důvod.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí věci postupem podle § 8 odst. 1 s. ř. s. lze jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003-16). Tento postup je přitom v souladu s ústavní zásadou, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Za závažné důvody, které by svědčily ve prospěch podjatosti JUDr. Marečkové, však v žádném případě nelze považovat informace od neznámých osob o tom, že soud vydal rozhodnutí ve věci žalobce předem. Smyslem institutu námitky podjatosti soudce pak není ani zkoumání toho, zda dal soud žalobci možnost obstarat si (případně provést) všechny navrhované důkazy; tyto skutečnosti rozhodně nemohou představovat poměr soudce k dané věci ani účastníkům řízení a tedy nemohou ani znamenat podjatost JUDr. Marečkové. K tomu Nejvyšší správní soud dodává, že žalobci jako účastníku řízení náleží celá škála procesních oprávnění, jež zajišťují jeho právo na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod); v případě, kdy by podle jeho názoru byla některá z těchto jeho ostatních práv porušena, jak namítá ve svém podání, může se např. za použití opravných prostředků domáhat nápravy. Takové hodnocení procesního postupu krajského soudu v dané věci však Nejvyšší správní soud v této fázi řízení činit nemůže.

V projednávané věci tedy u soudkyně JUDr. Dalily Marečkové nebyl prokázán žádný vztah k věci ani k účastníkům, a proto bylo o návrhu na její vyloučení z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 49 Az 57/2006 rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2006

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu